

Cotidian on-line

BASARABIA LITERARĂ

Societatea Scriitorilor Romani din Basarabia

DEX-UL: ÎN CASA ROMÂNULUI "STĂPÂNUL" ESTE SLAV - DESPRE FALSIFICAREA ISTORIEI NOASTRE

noiembrie 16, 2022 |

Dacă intrăm în casa românului, nu ne rămâne decât să-i plângem de milă. Conform DEX-ului, nu are nicio denumire moștenită de la strămoșii săi geto-daci. Toate sunt de împrumut. Însăși casa este luată de la legionari. Până la venirea lor, dacii nu locuiau în case. Căci dacă ar fi locuit, ar fi avut un cuvânt pentru acest adăpost atât de necesar pentru supraviețuire. „Dar poate locuiau în hâjuri și cocioabe?” va replica cititorul. Exclus. DEX-ul e sigur: hâjul l-am luat din ruteană, iar cocioaba este de origine necunoscută, deci n-o putem plasa în timp. Dar poate locuiau în bordeie? Ar fi vrut ei. Dar înțeleptul nostru instrument „științific” îl dă și pe bordei cu „et.nec”. Deci nu putem spune când s-au ivit bordeiele în viața dacilor: înainte sau după locuirea lor în case latine. Până când autorii DEX-ului nu se hotărăsc de la cine am luat bordeiele, nu-i putem pune pe geto-daci să locuiască în ele. Atunci au locuit în colibe. Nici în ele. Coliba am luat-o de la bulgari. casa taraneasca 4

Atunci e clar: geto-dacii locuiau în vizuine. O vizuină își poate scobi orice animal care are unghii. Da, orice animal, dar nu și geto-dacii. Pentru că baronul von Münchhausen lingvistic al nostru ne spune clar: vizuină provine din viezure. Iar când mă duc la viezure, mă trimite la albanezul vjedhulë. Deci iarăși, până nu se clarifică când și în ce împrejurări românii au luat viezure din albaneză, nu putem să-i băgăm pe daci în vizuini. Atunci au locuit în borți. Imposibil. Baronul von DEXhausen spune că românii au luat borta de la ucraineni. Deci geto-dacii n-au știut de borți până la venirea slavilor și încă mult timp după aceea, până nu s-a format nația ucraineană. Abia atunci am cerșit borta de la ucraineni și de atunci avem și noi borțile noastre. Până la contactul cu ucrainenii, dacii nu săpau borți. Înseamnă că locuiau în cuiburi.

Nu, nici în ele. Cuiburile le-am luat de la legionari odată cu casa.

Atunci unde locuiau dacii până la venirea legionarilor?

Conform baronului von DEXhausen, pe unde apucau. Probabil, se agățau de copaci, cum și-a agățat baronul Münchhausen calul de morișca de vânt de pe turla primăriei.

Deși, dacă te iei după prea științificul nostru instrument, apoi dacii nu știau nici de copaci. El susține că am luat copacul de la albanezi. Aici nu mai pot răbda. Îndrăznesc să-l înfrunt pe baronul von DEXhausen și să-mi cațăr strămoșii în copaci, fie ei albanezi ori de altă nație. Să aibă și ei, săracii, o clipă de tihnă. Iar baronul lingvistic îmi strigă de colo că degeaba-i jelesc: geto-dacii nu știau nici de tihnă, nici de odihnă, acestea fiind împrumutate de la slavi. Și nici săraci nu puteau fi, pentru că sărac l-am luat de la sârbi.

Așadar, după ce chinuții mei strămoși au coborât din copacii albanezi și au luat de la legionari casa, au început să-și construiască case. Dar fără prag, fără prispă și fără tindă. Pe acestea le-au luat, după o jumătate de mileniu, de la slavi. Când au venit din stepele lor pustii, deși nu aveau alt sălaș omenesc decât spinarea calului, slavii i-au învățat pe geto-daci ceea ce nu reușiseră să-i învețe „mult prea superiori” romani: să facă prispe, praguri și tinzi.

Deci, casa aceea avea pereți, acoperiș, ușă și ferestre de origine latină. Dar s-ar putea ca ușa să nu fi avut țâțâni. Pentru că acestea au fost „împrumutate” dintr-un titia cu steluță, deci neatestat. Aici vreau să-mi apăr strămoșii geto-daci cărora DEX-ul le neagă cu încăpățănare orice capacitate lingvistică. Mihai Vinereanu arată că țâțână este de origine imitativă. Adică l-au născocit strămoșii preistorici ai dacilor imitând legănarea copacilor. A se țâțâi înseamnă „a se legăna”. Pe de altă parte ferestrele nu aveau pervaz. Baronul von DEXhausen ne spune cu istețimea-i specifică că românii au așteptat 1400 de ani, ca să vină turcii să ia de la ei pervazul.

Și cerdacul. De parcă, când au năvălit turcii în țările valahe, prima lor grijă a fost să construiască cerdace la casele pe care le prădau. Apoi și un elev de clasa a patra îți poate spune că valahii și turcii nu stăteau de povești în cerdace. Ci se războiau la Târgoviște, la Vaslui, la Războieni, la Călugăreni. Dimpotrivă, etimologiile DEX-ului sunt vorbe de clacă în cerdacul romanizării. Am împrumutat de la turci lucruri care țineau de realitățile lor: iatagan (armă), capuchehaie (fiul sau fratele domnitorului luat ca zălog la Constantinopol), beizadea (fiu de domn, principe), ciulama (fel de mâncare) și altele.

BASARABIA TV ZAMOLXIS – FILM DOCUMENTAR

BASARABIAPRESS
-ȘTIRI-

Drogul legal din alimente

Prof. C-tin Dulcan: Vindecarea prin
Cuvânt și Medicina SufletuluiÎntrebarea Zilei cu Profesorul Corvin
Lupu: Este Republica Moldov...„UCIGAȘUL INVIZIBIL A fost legiferat.
Academia Română: 5G p...Eveniment de excepție! Conferință
extraordinară și lansare de car...„Ostac în propria țară. Cartea vieții
mele”Proiectul „Statul Comun România-R.
Moldova” – o div...

BATEM ALARMA!!!

Fragment din dosarul FRAUDA BANCARĂ

Profesorul, dr. în istorie GICĂ Manole:
Lucruri neștiute, importa...MĂREATA ARTĂ A GEȚILOR DIVINI, FONDATORII
EUROPEI VECHE

Dar nu cerdac casei țărănești care vine din timpuri imemorabile.

În al său Dicționar Etimologic al Limbii Române pe baza cercetărilor de indo-europenistică Mihai Vinereanu scrie: „Este posibil ca cerdac să provină din fondul traco-illiric și să fi fost răspândit apoi în mai toate limbile slave, precum și în neogreacă și unele dialecte turcești”.

DEX-ul mai spune că tot de la turci am luat și soba. Deși nu înțeleg de ce strămoșii noștri, geto-dacii, n-au luat-o de la legionari, de la slavi ori de la maghiari. Au așteptat 1400 de ani, dărdăind de frig, ca să ia soba de la turci? Închipuiți-vă că în casele dacilor era frig, ca afară. Și totuși, conform, baronului von DEXhausen, ei nu s-au priceput să construiască sobe. Căci, dacă ar fi știut să facă sobe, și-ar fi păstrat și cuvântul pentru această construcție atât de necesară pentru încălzirea casei, când bate crivățul de miez-de-noapte.

Acum stau și mă gândesc în ce împrejurări o fi împrumutat românii soba de la turci. Poate că nouă ni s-au spus minciuni despre luptele românilor cu turcii. Poate că aceștia ședeau la taifas lângă sobele calde și mâncau semințe de bostan, iar copiii noștri însuresc la cap, învățând despre bătăliile lui Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul. Oare demontatorii noștri de mituri sunt la curent cu aceste taifasuri turco-valahe la gura sobelor de origine otomană? Pe de altă parte, am o nedumerire: turcii aceia așa de „specialiști” în sobe, de ce nu i-au învățat pe români să facă și cahle? Astfel încât strămoșii mei să nu fie nevoiți a le împrumuta de la ucraineni, iarăși peste câteva secole. Deși istoricii noștri nu ne vorbesc despre turcizare, mă conving că interiorul casei tradiționale românești a fost puternic turcizat de către baronul lingvistic von DEXhausen. De ce? Ca să susțină fabuloasa și nici până azi dovedita romanizare! În casa dacilor proaspăt „romanizați”, vedeai doar masa și scaunul. Luate din latină. În rest, aceasta era aproape goală. Pentru că celelalte piese de mobilă aveau să ni le aducă alți migratori.

Lavița am luat-o de la bulgari.

Cotruța de la maghiari.

Cotlonul, frida făcută sub cuptorul vetrei țărănești, tot de la maghiari. Din katlan, care la ei înseamnă „căldare”. Adică faci un biet cotlon sub vatră și nu ești în stare să-i dai un nume, ci alergi la maghiari și împrumuți cuvântul „căldare”. Asta puteau s-o spună doar autorii DEX-ului!

Lada de zestre am lut-o de la sârbi. Până la venirea lor dacii își aruncau zestrea pe unde se nimerea. Și abia când au venit sârbii cu lăzile pe spinările cailor, au început să-și facă și dacii lăzi de zestre pentru fetele lor. Blidarul îi alcătuit dintr-un cuvânt slav blid + suf. ar. Până la venirea slavilor, dacii nu aveau blide. Dacă te iei după baronul von DEXhausen, situația devine grotescă: dacii cunoșteau meșteșugul ceramicii din preistorie, dar nu aveau cuvinte pentru piesele ce le confecționau. Oala și ulciorul l-au luat de la legionari. Farfuria și gavanosul de la turci, ceașca de la ruși. Talgerul nu se știe de unde-i, probabil de la extraterestri. Strachina au împrumutat-o de la greci, din neogreacă, unde înseamnă „scoică”. Întrebarea este: de ce dacii n-au luat de la greci cuvântul pentru „strachină”, dar au luat „scoică”. Nu vă pare că baronul nostru l-a întrecut chiar și pe Münchhausen cu bazaconii sale etimologice? Adică strămoșii noștri s-au dus în Grecia după „strachină”, dar s-au întors cu „scoică”. Castronul nu se știe cu precizie de unde l-au luat: de la sârbi, de la sași, de la polonezi ori de la francezi. Aici baronul von DEXhausen dă dovadă de o precizie științifică ieșită din comun: nu se știe de la cine, dar se știe cu foarte multă siguranță că l-am împrumutat!

Închipuiți-vă că nici patul nu-i al nostru. L-am luat de la greci. Din neogreacă. Mă mir de ce geto-dacii n-au luat patul de la legionari, de la slavi ori de la maghiari? Care erau mai aproape de ei. Ce împrejurări ieșite din comun i-au făcut să alerge tocmai la greci după o mobilă făcută din câteva scânduri și patru țărui, mai ales că în greacă πτόρξ nici nu înseamnă „mobilă de dormit”, ci „drum pietruit”. Sau poate geto-dacii erau deprinși să doarmă în mijlocul drumului, de aceea le-a plăcut „drumul pietruit” al grecilor? Deși, dacă alegi să dormi în drum, este mai moale unul nepetruit.

Mihai Vinereanu demontează etimologia absurdă a lui DEXhausen, arătând că pat este de origine traco-dacă, provenind din aceeași rădăcină proto-indo-europeană bhedh-, bhodh-, din care provine și cuvântul englez bed.

În mijlocul odăii se află cuptorul cică luat din latinul coctorum, dar cu steluță, deci neatestat. Nu vă mai îndemn să vă închipuiți scena comică în care legionarii își lasă coifurile și armurile și se apucă să-i învețe pe daci să facă cuptoare de copt plăcinte. Mihai Vinereanu arată că cuptor provine din fondul illiro-tracic.

Mult timp casa asta ciudată n-a avut nevastă și gospodar. Iar femeia nu era gospodină. Și nici nu aveau gospodărie. Și în general, era o casă fără stăpân. Pentru că baronul von DEXhausen ne spune că aceste cuvinte le-am luat de la slavi. Până să vină slavii, dacii nu știau ce înseamnă a stăpâni. Geto-dacii nu stăpâneau arta războiului. Burebista și Decebal n-au stăpânit un regat. Dacă nu erau slavii, nu aveam în casa românului stăpân. Și iarăși mă întreb nedumerită: dacă legionarii au stăpânit o parte din Dacia timp de 160 de ani, de ce dacii n-au împrumutat cuvântul respectiv de la ei? Dacă n-au vrut să se lepede în fața legionarilor de cuvântul pentru „stăpân”, ce împrejurări așa de speciale i-a făcut să renunțe la cuvântul geto-dacic și să ia altul de la slavi? Iar dacă totuși l-au luat de la legionari, atunci de ce au lepădat cuvântul latin și au luat stăpân de la slavi? Sunt întrebări care te înnebunesc. Etimologiile baronului von DEXhausen sunt așa de absurde, încât ai impresia că ești într-o piesă din teatrul absurdului. La teatru mergem să ne distrăm. Pe când DEX-ul este dat drept instrument științific. Deci eu sunt obligată să cred că absurditățile lui sunt lucruri științifice. Basna cu stăpânul luat de la slavi este prea de tot. Dacii n-ar fi avut un Burebista, un Decebal ori atâția daci liberi viteji care i-au fugărit pe romani, eliberându-și frații, dacă nu s-ar fi simțit stăpâni legitimi ai acestor meleaguri. Cuvântul stăpân nu-l poți contesta dacilor. Dincolo de argumentele științifice, logica bunului simț te oprește să crezi că strămoșii noștri, care erau stăpâni pe un regat, au împrumutat cuvântul stăpân de la niște bieți migratori a căror țară era pe șeile cailor.

Ca să-mi limpezesc creierul, iau Dicționarul Etimologic al domnului Vinereanu. Precum era și de așteptat, stăpânul nostru este vechi cât lumea. Provine din rădăcina proto-indo-europeană steb(h)-, stemb(h)- „stălp, trunchi”, verbal „a opri, a întârzi, a lega”. Iar slavii l-au luat din română.

La fel e și cu gospodarul casei românești. Mihai Vinereanu arată că provine din două rădăcini proto-indo-europene ghosti-poti-s (ghosti-s „străin, oaspete” și poti-s „stăpân, stăpânul casei”). Iar forma veche slavă provine din stră-română.

Baronul von DEXhausen, ca toți născocitorii de basne, inversează lucrurile.

Și ne mai spune instrumentul nostru prea științific că slavii, când au venit pe aici aduși de cai, i-au învățat pe geto-dacii cei sedentarii să-și facă ogrăzi, garduri, ocoale pentru vite și le-au dat încă multe alte cuvinte necesare în gospodărie.

casa taraneasca 3

De exemplu, grindă și streășină.

Până la slavi, dacii construiau case fără grinzi. Își poate închipui cineva o casă fără grinzi, care să nu se prăbușească la prima furtună sau după o ninsoare căzută din belșug? Dumneavoastră nu vă închipuiți. Dar baronul von DEXhausen susține, fără să clipească din ochi, că o casă se poate construi și fără ca acoperișul să fie susținut pe bârne. Pentru că dacii nu cunoșteau nici bârna pe care tot slavii le-au dat-o. Probabil baronul nostru lingvistic judecă după sine: etimologiile lui nu sunt susținute de argumente științifice și totuși stau neclintite între copertile sale.

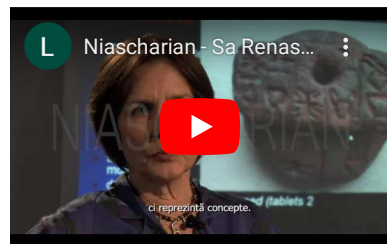
Apoi ați mai văzut case fără streșini? Un bun gospodar, nu. Dar autorii DEX-ului caută să ne convingă că până la venirea

TRANSILVANIA – ISTORIE FURATĂ

TĂRTĂRIA, PRIMA SCRIERE DIN LUME

CATEGORII

- o Analize
- o Artă și cultură
- o Calendar
- o Cărți noi
- o Condamnarea comunismului
- o Creații
- o Critică literară
- o Cronica literară
- o Dacologie
- o Dacologie (1)
- o Dacologie (2)
- o Dacologie (3)
- o Dacologie (4)
- o Dacologie (7)
- o Dacologie(5)
- o Dacologie(6)
- o Datini și obiceiuri
- o Dezvăluiri
- o Economie
- o Editorial
- o Eminesciana
- o Eminesciana (5)
- o Eminesciana (1)
- o Eminesciana (2)
- o Eminesciana (3)
- o Eminesciana (4)
- o Eseu
- o Eseu (1)
- o Eseu (2)
- o Etnologie, folclor și lingvistică
- o Eveniment
- o Filozofie și istorie
- o Filozofie și istorie (1)
- o Galerie muzică
- o Galerie video
- o Interviu
- o Investigații
- o Istoria adevărată
- o Istoria străveche
- o Justiție
- o Literatură
- o Mistere și secrete
- o Opinii
- o Poezii (1)

slavilor, „populația romanizată” din Dacia își construia casele fără streșini, fără hokeag, fără horn. Pentru că hokeagul l-am luat de la turci, iar hornul de la ucraineni.

Închipuiți-vă această scenă înduioșătoare. Năvălesc ienicerii cu chiote și urlete asupra românilor, dar se opresc brusc cu ochii holbați când văd casele lor fără hokeaguri, cu fumul ieșind pe unde se nimerește: prin ferestre, prin ușă, prin pod. Își aruncă iataganele în mijlocul ogrăzilor și încep să-i învețe pe români să facă hokeaguri. Pe urmă sobe. Apoi cerdace. Vă spun: istoricii ne mint când afirmă că valahii se războiau cu turcii. Vestitul baron von DEXhausen ne spune altceva: turcii au venit la noi ca să construiască sobe, hokeaguri, cerdace. Mărturie stau etimologiile celui mai „științific” instrument al Academiei.

Îl înțeleg perfect pe baronul nostru lingvistic. O teorie falsă cum e romanizarea se poate construi pe vorbe goale. Dar despre o casă fără grinzi ori o sobă fără horn încă n-am auzit. Adică turcii te învață să faci soba și hokeagul. Dar „uită” de horn. Mă întreb cum ajungea fumul din sobă direct în hokeag, în lipsa acestui element de legătură? Că doar nu era direcționat cu telecomanda. Într-un fel, am chiar pică pe ucraineni: nu puteau să se formeze mai repede ca nație, ca să participe, împreună cu turcii, la construirea unei sobe întregi pentru români?! Că eu una m-am săturat de atâta fumăraie și în casa românului și în instrumentul „științific” al Academiei.

Este absurd să sugerez că geto-dacii nu aveau cuvinte legate de construcția unei case. Ori dacă le aveau, s-au dezis de ele și s-au repezit să ia altele de la migratori. Conform Dicționarului Etimologic al domnului Vinereanu, dintre cuvintele menționate în acest articol (cincizeci și patru la număr) doar trei (cahlă, talger și hokeag) rămân deocamdată cu originile nelămurite. Restul sunt traco-dacice provenind din diferite rădăcini proto-indo-europene.

Apoi dacă ne uităm la etimologiile DEX-ului, ne convingem încă o dată că instrumentul „științific” al Academiei combate cu nonșalanță teoria romanizării.

Să facem o mică statistică. Din cele 54 de cuvinte legate de casa românului, 16 sunt slave, 12 latine, 6 turcești, 4 ucrainene, 3 albaneze, 3 cu etimologie necunoscută, 2 bulgare, 2 sârbești, 2 grecești, 2 maghiare, 1 rusesc și unul francez. Deci cele mai multe le-am „împrumutat” de la slavi, nu de la latini. Iar proporția dintre cuvintele așa-zise latine și cele „împrumutate” de la alți migratori este de 22% și 78%. Vedeți cumva romanizare cu numai 22 la sută „împrumuturi” din latină?!

Eu una văd doar că etimologiile DEX-ului combat teoria romanizării.

Oare lingviștii oficiali nu s-au gândit că cineva ar putea să dea cândva în vileag contradicția strigătoare la cer dintre etimologiile DEX-ului și romanizare? Arătând că absurditatea și spiritul grotesc al acestei teorii sunt consemnate chiar în paginile celei mai „științifice” lucrări de referință academică!?

Nu cred că s-au gândit.

Cu teoria romanizării în mână, falsificatorii istoriei s-au simțit mereu stăpâni nu doar ai lingvisticii românești, ci și ai celei europene.

Dar vorba dăcă: ulciorul nu merge de multe ori la apă. Iată că lingviștii onești din toată lumea se ridică împotriva acestei teorii absurde.

Spaniola Carme Jiménez Huertas susține continuitatea lingvistică a strămoșilor săi iberici, scriind cartea No venimos del latin. Într-un interviu, ea spune: „Limbile romanice nu vin. Erau. Aici. Înainte de venirea romanilor, oamenii vorbeau.- [...] Erau limbi autohtone”.

Francezul Yves Cortez afirmă același lucru despre francezi în Le français ne vent pas du latin! Essai sur une abberation linguistique. De exemplu, făcând analiza câmpului semantic al războiului, Cortez arată că, în limbile așa-zise romanice, această terminologie coincide, însă nu și cu latina. Deci aceste limbi provin de la o limbă-mamă, dar care nu este în niciun caz latina.

Unul din premegătorii ideii că latina n-a înlocuit limbile autohtone este lexicograful Pirona de Udine. În 1871, el scria că „graiurile romanice de astăzi nu continuă latina ci graiurile locale de odinioară apropiate mai mult sau mai puțin de latină”.

Pe de altă parte, există o grupare de cercetători străini care împărtășesc teoria italianului Mario Alinei. În Origini delle lingue d'Europa acesta susține continuitatea etnolingvistică din Paleoliticul superior până în zilele noastre. Această continuitate se regăsește în dialectele europene actuale, care au mai multe trăsături arhaice decât limbile literare. Sunt limbile autohtone despre care vorbește Carme Jiménez Huertas. Și printre ele și limba geto-dacă, care ne-a lăsat o zestre arhaică inestimabilă, și pe care autorii DEX-ului și ciracii lor o neagă cu vehemență.

Grecul Dienekes Pontikos consideră regiunea Carpato-Balcanică drept rădăcină a „trunchiului” acestei mari formații lingvistice. Concluzia sa se bazează pe lucrările lui Igor M. Diakonov, Colin Renfrew, Kalewi Wiik, Gray și Atkinson.

Dar acest subiect merită să fie dezvoltat într-un studiu aparte.

Noi am semnalat doar că cercetătorii de vocație, români și străini, n-au depus armele în fața unei teorii false care a adus atâtea pagube științei și istoriei popoarelor de pe continent.

Ei și-au mobilizat inteligența și curajul, pentru ca Adevărul să devină Stăpân pe lingvistica și DEX-urile lor.

Julia Brânză Mihăileanu

Sursa: cunoastelumea.ro

Etnologie, folclor și lingvistică

- o Poezii (2)
- o Polemici
- o Politică
- o Politologie și sociologie
- o Proză (1)
- o Proză (2)
- o Proză (3)
- o Publicistică
- o Realitatea din Basarabia
- o Realitatea din Romania
- o Religie și mitologie
- o Social
- o Spiritualitate
- o Știință și sănătate
- o Umor și satiră

REDACTIA

- o Echipa
- o Politica editorială
- o Contact

AUTORI

- o Constantin Miui
- o Mihai Ciubotaru
- o Anatol Petrencu
- o Corvin Lupu
- o Maria Herța

ARHIVE

- o noiembrie 2022
- o octombrie 2022
- o septembrie 2022
- o august 2022
- o iulie 2022
- o iunie 2022
- o mai 2022
- o aprilie 2022
- o februarie 2022
- o ianuarie 2022
- o decembrie 2021
- o octombrie 2021
- o septembrie 2021
- o august 2021
- o iulie 2021
- o iunie 2021
- o mai 2021
- o aprilie 2021
- o martie 2021
- o februarie 2021
- o ianuarie 2021
- o decembrie 2020
- o noiembrie 2020
- o octombrie 2020
- o septembrie 2020
- o august 2020
- o iunie 2020
- o mai 2020
- o aprilie 2020
- o februarie 2020
- o ianuarie 2020
- o noiembrie 2019
- o octombrie 2019
- o septembrie 2019
- o aprilie 2019
- o martie 2019
- o ianuarie 2019
- o decembrie 2018
- o octombrie 2018
- o septembrie 2018
- o iunie 2018
- o mai 2018
- o martie 2018
- o decembrie 2017

- noiembrie 2017
- februarie 2017
- septembrie 2016
- august 2016
- iulie 2016
- iunie 2016
- mai 2016
- aprilie 2016
- martie 2016
- decembrie 2015
- noiembrie 2015
- octombrie 2015
- august 2015
- iulie 2015
- iunie 2015
- mai 2015
- aprilie 2015
- august 2014
- iunie 2014
- mai 2014
- aprilie 2014
- martie 2014
- februarie 2014
- ianuarie 2014
- decembrie 2013
- octombrie 2013
- septembrie 2013
- august 2013
- iulie 2013
- iunie 2013
- mai 2013
- martie 2013
- februarie 2013
- ianuarie 2013
- decembrie 2012
- octombrie 2012
- septembrie 2012
- august 2012
- iulie 2012
- iunie 2012
- mai 2012
- aprilie 2012
- martie 2012
- februarie 2012
- ianuarie 2012
- decembrie 2011
- noiembrie 2011
- octombrie 2011
- septembrie 2011
- august 2011
- iulie 2011
- iunie 2011
- mai 2011
- aprilie 2011
- martie 2011
- ianuarie 2011
- decembrie 2010
- noiembrie 2010
- iulie 2010
- iunie 2010
- mai 2010
- aprilie 2010
- martie 2010
- februarie 2010
- ianuarie 2010
- decembrie 2009
- noiembrie 2009
- octombrie 2009
- septembrie 2009
- august 2009
- iulie 2009
- iunie 2009

META

- Autentificare
- [Intrări RSS](#)
- [Comentarii RSS](#)

